

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník 7

Číslo 3

SEPTEMBER 2007

Časopis farnosti Smolenice

8.-9. septembra 2007

Žime v plnosti

pONTáNNosť,
Smolenické
FaNTáZia, ružnosť
Farské Dni

Pred nedávnom skončil školský rok, začína ďalší... Akoby stále to isté dokola s nejakými obmenami. A tak prežívame deň za dňom. Prežívame?

„Žiť je to najzriedkavejšie u ľudí; väčšina z nich iba existuje“ - toľko hovorí jeden aforizmus. A ten nám pripomína, že sú skutočnosti, ktoré nemôžeme zmeniť - napríklad dátum v kalendári - ale každý deň, každú chvíľu môžeme naplniť našimi rozhodnutiami. Nielen sa nechať niesť všetkým tým, čo sa okolo nás deje ale sami rozhodovať o tom, čo budeme robiť, ako bude vyzerať náš deň.

Niekoľko takýchto ľudí, ktorí chcú vytvárať a ponúkať niečo nové - a to nielen pre seba - sa rozhodlo spestriť smolenické hody. Dni farnosti sú u nás niečím novým, novou ponukou pre nás pozrieť sa aj na hody iným

pohľadom, niečo nové objaviť, meniť či upravovať to zaužívané v našom živote. Ale nielen tento víkend ale takýmto spôsobom sa pozrieť aj na svoj život. Čo v ňom môžeme vylepšiť? Čo zmeniť k lepšiemu? Čo skúsiť urobiť inak? Z čoho čerpať?

A tak smolenické farské dni - ale nielen oni - nás chcú k niečomu pozvať: Učiť sa žiť, nielen existovať.

pb

NA SEMINÁROCH S PÁTROM ELIASOM VELLOM 15 VERIACICH ZO SMOLENÍC

Prvé dva júlové týždne sa pre vyše 400 veriacich zo Slovenska niesli v znamení duchovných seminárov s pátrom Vellom v Gabčíkove.

Páter Elias, známy exorcista z Malty, už vyše 10 rokov prichádza na Slovensko, aby účastníkom svojich seminárov pomohol nadobudnúť živý vzťah k živému Ježišovi.

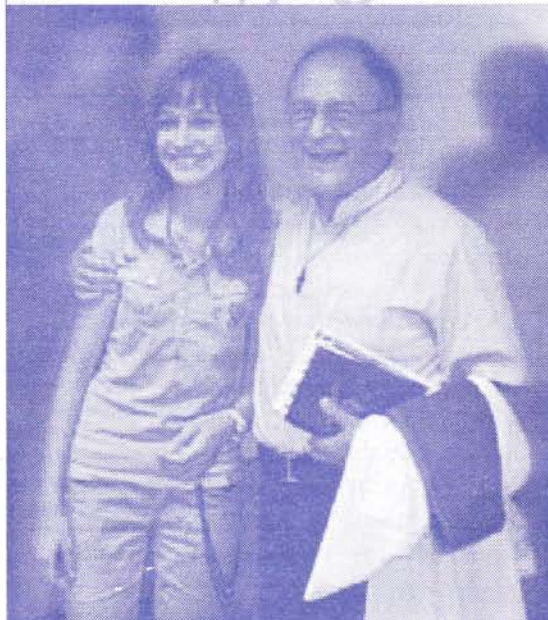
Na prvom seminári o Eucharistii podal veľké pravdy jednoducho a zrozumiteľne, aby ozrejmil silu tejto sviatosti. Druhý týždeň bol zameraný na vnútorné uzdravenie, ktorého cieľom bolo stretnúť Ježiša ako uzdravovateľa. Nielen o uzdravení hovoril, ale poukázal na možnosť vložiť sa do Ježišových rúk a prosiť ho o uzdravenie.

Veľmi jasne vysvetlil termín Božie uzdravenie: To znamená, že jediným prameňom uzdravenia je Boh. Keď uzdravuje Boh, uzdravuje kompletne, úplne, nikdy nie čiastočne. To je pre Božie uzdravenie typické. Ak nás uzdravuje Ježiš, chce uzdraviť našu myseľ, srdce i telo. No keď nás uzdravuje diabol, uzdravuje nás iba čiastočne. No nielen to. Diabol nás uzdraví telesne, ale zároveň nás môže psychicky poškodiť. Naša choroba môže prejsť do oblasti psychickej alebo duchovnej. Iba Boh uzdravuje vždy úplne. Nadprirodzené uzdravenie nie je totožné s Božím uzdravením. Pri Božom uzdravení sa dostáva do stredobodu pozornosti Božia činnosť. Nestačí byť len uzdravený. Je dôležité, aby naše uzdravenie pochádzalo od Boha, či už priamo alebo nepriamo.

Ďakujeme Pánovi, že nie náhodou pätnásť smolenických farníkov otvorilo svoje srdce a dovolilo Pánovi pôsobiť originálnym spôsobom.

ad

Foto: Vždy plný radosti, páter Vella s jednou z účastníčok seminára

VLASTNÝMI SLOVAMI

„Ježiš nás učí vytvárať spoločenstvo“ vdp. VLADIMÍR SLOVÁK

V rokoch 1995 až 2003 bol riaditeľom rádia Lumen, v súčasnosti je v pastorácii.

Pán Slovák, dovoľte mi, aby som vás pozdravila v mene našich čitateľov. Poprosila by som Vás, aby ste sa v krátkosti predstavili. Aké je momentálne vaše profesné zameranie?

Ja som momentálne obyčajný dedinský farár, starám sa o veriacich. Snažím sa ohlasovať evanjelium a katechizovať, všetko, čo patrí k práci dedinského farára.

Ako ste sa dostali k problematike médií?

V roku 1993-1994 ma oslovil biskup Baláž, vtedy som bol farárom v Kremnici a ponúkol mi možnosť pracovať v Rádiu Mária. Ja som to zobral, aby som nepôsobil ako amatér, dal som sa študovať masmediálnu evanjelizáciu na Katolíckej univerzite v Ljubľane. Tam som si urobil aj licenciat v roku 1996, doktorát som ešte nestíhol.

Robil som v Rádiu Mária, ktoré sa po pol roku začalo volať Rádio Lumen až do roku 2003. V podstate v tej mediálnej oblasti sa pohybujem.

Na prednáške odznela myšlienka, že Ježiš je dokonalý komunikátor.

Táto myšlienka je myšlienkou encykliky *Communio et progressio* (Spoločenstvo a pokrok) z roku 1971 na popud Vatikánskeho koncilu. Myšlienka pochádza z trojjediného pohľadu na teológiu, stvorenie človeka. Ježiš, aby sa k nám priblížil, stal sa jedným z nás. Boží Syn je posolstvom Boha človekovi a odzrkadľuje Božiu komunikáciu Najsvätejšej Trojice, ktorú chce ponúknuť aj nám, učí nás vytvárať spoločenstvo v maximálnej miere.

V čom by sme sa mohli poučiť od Ježiša?

Vo všetkom. V medziosobnej komunikácii, napr. možnosti empatie, vychádza ľudom v ústrety, žil ako jeden z nás. Toto je výzva, znížiť sa, prijať spôsob komunikovania druhého. Ježiš prijal spôsob komunikácie svojej doby. Aj my by sme mali prijať spôsob komunikácie druhého. Muži komunikáciu

žien a ženy komunikáciu mužov. Čo je niekedy španielska dedina. Rodičia komunikáciu detí a naopak.

Čo by ste odkázali našim čitateľom?

Médiá sú dobré ak plnia poslanie, funkciu a vytvárajú jednotu. Váš časopis bude dobrý, ak bude vytvárať jednotu vo vašej farnosti a podporovať rast jednoty. Želám vám, aby ste vo farnosti vytvárali dobré spoločenstvo.

Ďakujeme za rozhovor!

zhovárali sa mš, iš, foto Network Slovakia

V kostole máme spevníky

*„Niet slávnostnejšieho a krajšieho, ako keď celé spoločenstvo vyjadri svoju vieru a nábožnosť spevom.“
píše sa v inštrukcii Musicam Sacram (O posvätnéj hudbe) v 16. článku.*

Určite ste si všimli, že v našom kostole sú po laviciach rozdané spevníky. Je to veľmi praktické, keď máme takúto vymoženosť. Ale čo s toho, keď tieto spevníky zostávajú mnohokrát nepovšimnuté, zatvorené na kraji lavice?

Pri poslednej pastoračnej návšteve otca arcibiskupa Jána Sokola v našej farnosti v roku 1999, odzneli na úvod slová: „Každá farnosť, ktorú biskup navštívi dáva obraz o jej živote. O Smoleniciach sa mi donášajú správy pozitívne. Ale čo by som vám chcel dnes pri vstupe do tohto chrámu povedať, čo vidím ako trochu mínus, že taká pieseň o patrónovi kostola, to sa majú múry triasť. To poukazuje na to, že sa veriaci k svojmu patrónovi farnosti modlia a utiekajú. Naše krásne piesne nám závidí celý svet. Ktokoľvek príde na Slovensko, je

užasnúť spontánnosťou a krásou nášho spevu. Chránme si preto tento náš poklad.“

V týchto dňoch si katolícka cirkev pripomína sviatok Narodenia Panny Márie. V našej farnosti ho slávime ako slávnosť, keďže náš chrám je zasvätený tejto udalosti zo života Panny Márie. Túto slávnosť nazývame aj hody. Vžívajme a prosíme patrónku nášho kostola, aby orodovala za nás pred Pánom. A pokúsme sa využiť pritom aj spev ako jednu z foriem modlitby. Poznáme všetci príslovie: Kto spieva, dvakrát sa modlí. Nájdime teda odvahu a zoberme si počas svätých omší do rúk spevníky a zapájajme sa do liturgie. Neprídeme do kostola si to len odsedieť, alebo odstáť. Naša účasť na svätej omši má byť aktívna. To znamená, že to, čo prežívame vo vnútri prejavujeme navonok gestami, slovami a spevom. Nech teda tieto dni aj náš chrám zaznie našim jasavým spevom. Veď niet slávnostnejšieho a krajšieho, ako keď celé spoločenstvo vyjadri svoju vieru a nábožnosť spevom.

váš organista

Zrelosť kresťanského muža

Písať o tejto téme je veľmi ťažké. Kto je zrelý muž? Osemnásťka je vek plnoletosti. Neznamená to, že kto má osemnásť, je zrelý. Obyčajne dozrievanie trvá dlhšie. Tak v čom spočíva podľa mňa zrelosť? Prejavuje sa vo viacerých rovinách.

Zrelý muž komunikuje

Zrelý muž sa cez autentickú komunikáciu snaží vytvárať a budovať vzťah s ostatnými ľuďmi. Komunikácia je prepojená s citmi a empatiou. Takýto muž vycíti ako s druhým človekom komunikovať, či sa chce podeliť o zážitky alebo poradiť, ako riešiť problémy či sa pobaviť a pod. Vycíti, ak partner potrebuje povzbudiť, podržať, pretože chce svojou osobnosťou slúžiť druhému. Vie, že v určitých situáciách slová nestačia a že prítomnosť človeka, ktorý stojí pri nás, nás drží pri živote.

Ako sa k tomu muž dopracuje? Schopnosť empatie, vcítienia sa do pocitov druhých je možné sa naučiť. Rodíme sa s rozličnou mierou empatie. Veľa záleží od rodičov a nášho bezprostredného okolia ako k nám pristupujú. Pretože aj výchovu citov treba riadiť a prejavy citov usmerňovať. Keď chlapec dozrieva, hlbšie sa zaoberá tým, ako sa prejavujú ľudia okolo neho aj po citovej stránke a zároveň pozornejšie, uvedomejšie vníma svoj citový svet. Pridú prvé sklamania, skúsenosti s nespravodlivosťou, nepochopením, bolesťou. Ak sa snaží mladý muž vnímať svoj citový život, zároveň vie lepšie pochopiť prejavy citov, reakcie ľudí vôkol seba.

S komunikáciou a empatiou súvisí komunikácia citov. Táto téma je obzvlášť náročná. Pozrieme sa na ňu najprv zo všeobecného pohľadu.

Citová zrelosť

Mnohí sa zamýšľajú nad otázkou: Ako prejavit' svoj názor, svoje city, aby sme nezranili city iných ľudí? S touto otázkou sa často stretávame. Myslím si, že človek, ktorý sa snaží usmerňovať svoj citový život vie vycítiť ako zareagovať v tej- ktorej situácii. Niekedy hodiny, dni rozmyšľa ako zareaguje, keď sa s určitým človekom stretne. Avšak pri osobnom stretnutí sa všetko zmení, to, čo si človek plánoval povedať, akosi to vyfúkne z hlavy. Potom si povie: „Ja som chcel ešte toto a toto povedať a vôbec som si nespomenul.“ Je to prirodzený proces. Skôr si myslím, že je efektívnejšia naša citová pripravenosť na stretnutie ako rozmyšľanie nad slovami. Táto pripravenosť spočíva v uvedomovaní si svojich citov, snahy nezranit' svojim správaním, reakciou city človeka, ľudí, s ktorými sa chcem stretnúť.

Niekedy ani sami nevieme presne identifikovať svoje city voči druhým, niekedy zase nechceme pripustiť, ignorujeme, že voči našim priateľom, rodinným príslušníkom by sme mohli prechovávať negatívne city. Ak ich budeme ignorovať, stále sa budú vracat', ako také negatívne žihadlá a budú stavať múr medzi nami a druhou stranou. Je dôležité ich s pokorou prijímať a skúmať ich pôvod, z čoho pramenia a snažiť sa ich potom umenšovať.

Tiež je vo všeobecnosti častý problém vyjadriť svoje city. Mnohí ľudia sa ich snažia ignorovať, potláčať ako súčasť „nepravdy askézy“. Čo je na tom zlé, ak niekto vyjadrí navonok radosť, nadšenie, smútok alebo beznádej? Myslí si, že je lepšie dusiť všetko v sebe? Ved' aj Pán Ježiš vyjadroval svoje city.

V službe iným

Zrelý muž pozná svoje dary, schopnosti, talenty a rozmyšľa, ako ich rozvíjať a využiť na väčšiu slávu Boha. Nie je na tom

nič zlé, ak si človek uvedomuje, že je dobrý v počítačoch, že vie hovoriť dobre po anglicky, že má skúsenosti s aplikovaním nových informačných technológií, ako lekár vie dobre určiť diagnózu atď. Nie je to chválenkárstvo, pretože svojimi schopnosťami môže byť oslávený Pán skrze ľudí. Aj svojou prácou zrelý muž chváli Boha.

Spomenuli sme dary, schopnosti, talenty, ale každý jeden človek má aj svoje nedostatky, vlastnosti, ktoré jemu alebo druhým prekážajú, vlastnosti, s ktorými už možno pár rokov zápasi. Tu sa prejaví zrelosť človeka - v ich rozpoznaní, prijatí a motivácii ich s Božou pomocou umenšovať až sa ich zbavíť. Pán Boh to tak rozumne a predvídavo zariadil, pretože naše nedostatky nás posúvajú dopredu. Treba ich s múdrosťou rozpoznať, s pokorou prijať a umenšovať s nádejou, že stojí pri nás Pán. Sú kameňom uholným pre zreleho muža. Kto sa snaží s nimi vysporiadať, rozvíja stále svoju osobnosť a je bližšie k Bohu.

Všedné dni

Zrelosť sa prejavuje aj v schopnosti žiť v realite vo svete. Zrelý muž nežije izolovaný od ostatných ľudí a nezaujímá sa, čo sa deje v jeho bezprostrednom okolí, v krajine alebo vo svete. Možno v tomto čase, keď už v našej krajine badať a možno zažiť životný štýl materialistickej, konzumnej spoločnosti, je potrebné žiť živým životom kresťanského muža.

Znamená to, že hlavne v maličkostiach sa bude správať ako zrelý kresťan. Nie je už samozrejme pozdraviť kolegov, nie je samozrejme zaujímať sa, čím žijú, nie je samozrejme spomenúť si, že kolegyňa má sviatok. Nie je samozrejme ponúknuť pomoc, keď to niekto potrebuje, nie je samozrejme poslať esemesku chorému, aby sa potešil.

Čo mňa ako ženu upúta je, keď má muž zmysel pre humor. Od smutných mužov, ochráň nás, Pane! Svet je dosť komplikovaný na to, aby sme si vyrábali ďalšie ťažkosti. Prečo neodľahčiť „hustú atmosféru“ dobrým vtipom, povedať veselú príhodu niekomu, kto je smutný a pod. Myslím, že humor a veselá nálada patrí k základnej výbave muža.

Ak by sme sa muža opýtali, kto je, určite by spomenul, že je žiteľom rodiny. Je to jedna zo základných úloh muža, ktorú pokladá za dôležitú. Ak muž nevie uživiť svoju rodinu, nastáva uňho kríza osobnosti. S touto jeho úlohou súvisí postoj k materiálnym veciam. Niektorí muži zle chápu túto svoju žiteľskú funkciu a získajú nezdravý vzťah k peniazom a materiálnym statkom. S hmotným zabezpečením to prepína a zanedbáva ostatné formy starostlivosti o deti a ženu. Žiadne bohatstvo nezaručí zdravie, spokojnosť, lásku, pohodu v rodine. Môže spôsobiť odcudzenie otca od rodiny, konflikty s manželkou, hádky. Myslím si, že každý muž, ak sa nad sebou a svojim postojom k peniazom zamyslí, vo svojom svedomí spozná, kedy ide ešte o zdravý postoj k peniazom a kedy to už prerastá do chamtivosti a túžbe po väčšom a väčšom bohatstve.

Spomenula som len zopár myšlienok, ktoré mi prišli na um. Zhrnula by som svoje myšlienky do nasledovnej charakteristiky: Zrelý muž chodí s otvorenými očami a pýta sa Boha: „Bože, ako Ťa dnes môžem na tom mieste, kde žijem, chváliť?“ ZRELY ČLOVEK, či je to muž alebo žena, žije každodenný život v realite s pohľadom upreným do večnosti!

Muráň – Levoča

Prešiel som 70 km, som hladný, zničený, doštipaný, špinavý, spálený od slnka, s otlakmi na nohách, prechladnutý: Konečne poriadna akcia!!!

Najsladším slovom každého žiaka, študenta, ale i učiteľa sú prázdniny. Je to čas oddychu a načerpávania nových síl. Aj my sme využili túto čerpaciu stanicu hneď od začiatku – tým najlepším, čo sa nám núkalo: Vydali sme sa na pešiu púť z Muráňa do Levoče. Spiskala to vlastne jedna „nemenovaná“ setra (samozrejme mám na mysli Alacoque J). Ešte niekedy v máji nám navrhla: „Pod'ťe na pešiu púť z Muráňa do Levoče!“ Chvíľku váhania vystriedal pocit konečne splneného sna: Veď som tam chcela ísť už pred niekoľkými rokmi! Len vždy sa táto púť mládeže začínala ešte pred koncom školského roka. Ale teraz...

A tak sme 3. júla nastúpili do autobusu Záhorákov a s nimi sme sa prepravili na „ďaleký“ východ, do Muráňa. Čakala nás registrácia pútnikov, (kde sme zistili, že je nás spolu asi 200), ubytovanie v telocvični školy a svätá omša. Smečny deň vystriedala búrlivá noc s lejakom a krupobitím, a tak nás privítalo chladné a zamračené ráno. Nič to – štandardná situácia, veď do základnej výbavy každého pútnika patrí okrem opaľovacieho krému i pršiplášť.

Pri rannej sv. omši vyzval kňaz mladých, aby neputoval každý sám za seba. Počas štyroch dní máme možnosť spoznať ľudí, s ktorými kráčame, budovať vzťahy, priateľstvá. A všetko, čo budeme prežívať, dážd' i slnko, otlaky, únavu i všetky modlitby môžeme obetovať za druhých ľudí i za seba, za naše povolania i budúcich partnerov, za to, čo najviac potrebujeme. Začala sa 16. pešia púť mládeže. Božie požehnanie a prejavy jeho lásky sme stretali naozaj na každom kroku. Hovorila o Ňom nádherná

príroda Muránskej planiny či Slovenského raja, výhľad na panorámu Tatier...

Do svojich domovov nás prijímali ľudia, ktorí nás nikdy predtým nevideli. Mohli sme sa u nich osprchovať, prenocovali nás, keď pršalo, sprevádzali nás modlitbou. Obyvatelia každej obce, v ktorej sme prespali, mali pre nás pripravené niečo špeciálne. V Telgárte nám domáci navarili „gul'aš“ a po večeri nás v priebehu 1-2 hodín takmer všetkých ubytovali v rodinách, nenechali nás zmoknutých v maličkom kultúrnom dome s tvrdou dlažbou.

V Hranovnickej základnej škole nás privítali klobáskami a pozvali k sebe domov na teplú sprchu, a tak sa 200 členná „skupinka“ mladých vydala po dedine. Stačilo zaklopať a už nás vítali domáci, pre ktorých bolo cťou prijať pútnikov. Vo Spišskom Štvrtku nás tety z ružencového spolku prekvapili vynikajúcou polievkou. Zaujímavý bol i prechod cez rómske časti dedín a osady. Vysmiate deti nás často odprevádzali cez celú obec, dospelí nás pozdravovali a tešili sa. Tak sme sa na

štvrtý deň popoludní priblížili k Levoči.

Naším cieľom bola Mariánska hora s chrámom zasväteným našej Matke. Postupne sme stretali ďalšie skupiny peších pútnikov z okolia Levoče. Pri pohľade na nich som hlboko cítila rozdiel medzi týmito pútnikmi a nami, pohodlnými „západniarmi“. TU to žije!! Celá farnosť sa vydáva na púť. Všetky vekové kategórie. Deti, mladí, ľudia stredného veku, aj sedemdesiatroční.

Konečne som pochopila vzdychy tetušky z Telgártu, čo nás ubytovala, ktorej bolo ľúto, že pre svoj zdravotný stav už nemôže chodiť pešo do Levoče. Spev, modlitba, spoločenstvo = živá Cirkev. Na Mariánsku horu neustále stúpali zástupy pútnikov, a preto sa po celý večer i po celú noc až do nedeľného rána striedali sväté omše s modlitbou ruženca.

Program púte vrcholil slávnostnou sv. omšou s otcom kardinálom Jozefom Tomkom, na ktorej sa zúčastnilo viac ako štyristo tisíc veriacich. Táto púť bola pre mňa veľkým povzbudením, miestom načerpania nových síl. A zároveň výzvou žiť s Kristom na plný plyn J v každý jeden deň, nie až zajtra. Želám aj Vám všetkým prežiť túto púť a duchovne načerpať sily na každý deň.

Ak sa niekomu Levoča zdá veľmi ďaleko, pozývam všetkých, nielen mladých, na pešiu púť do Šaštínskeho chrámu, k Sedembolestnej Matke, ktorá bude onedlho, už 15. septembra a štartujeme ráno z Jahodníka. Pod'ťe, je to len nejakých 30 km a stojí to za tú námahu, uvidíte!

Lucia Rábarová

ANTIKONCEPCIA!

Prečo nepoznať pravdu?

Keď som ako maturanta uvažovala, ako vysokú školu si vybrať, veľmi ma lákala matematika a chémia - učiteľský smer, ale v minulom režime učiteľia stáli pred vážnou dilemou Boh alebo práca. Vzhľadom na svetonázor som svoj sen opustila a vybrala som si farmáciu, dúfajúc, že toto povolanie nebude prekážkou k úprimnému vzťahu k Bohu. Aby to tak bolo, som nútená vyjadriť sa k otázke antikoncepcie, pretože Boh nemá rád kompromisy. Počas štúdia na farmaceutickej fakulte naši profesori kládli veľký dôraz na mechanizmus účinku daného lieku a jeho nežiaduce účinky.

Tak to bolo aj u antikoncepcných látok, ktoré mali veľmi vážne vedľajšie účinky, ale v tom čase sa veľmi málo používali a ženy, ktoré ich užívali boli evidované vzhľadom na sledovanie nežiadúcich účinkov. Vari dnes v porevolučnej dobe tieto prípravky stratili svoje škodlivé účinky? Alebo sa o nich nehovoriť? Alebo dokonca majú aj liečivé účinky? Čo všetko je možné napísať do príbalového letáku len aby predali, skoro ako v reklame na prací prášok. Ibaže tu ide o oveľa viac. Chcela by som v krátkosti predstaviť niektoré ich účinky.

Hormonálne antikoncepcné tablety sú syntetické /umelo pripravené/ ženské hormóny, na ktoré ženský organizmus v mnohých prípadoch reaguje obranne. Štúdiami sa zistilo, že u žien užívajúcich hormonálne antikonceptíva sa objavili protilátky, ktoré reagujú s cievnou stenou a podmieňujú tvorbu trombóz - krvných zrazenín s následným upchatím ciev. Ďalším poznatkom je skutočnosť, že ich prítomnosť je už celoživotná a neodstráni sa ani po vynechaní hormonálnych antikonceptív. Najhoršie vedľajšie účinky, ktoré sa môžu dostať, sú teda problémy s krvným obehom, tzv. náhle tromboembolické príhody. Krv sa stále viac zahusťuje a je to sťažené ešte o to, že umelé hormóny, ktoré sa nachádzajú v pilulke sa veľmi ťažko vylučujú z organizmu. Hromadia sa a vytvárajú zrazeniny v krvnom riečisti, môžu tu dlhší čas zotrvať, bez toho, aby boli zistené, avšak raz sa táto zrazenina môže uvoľniť, a keď sa dostane do srdca, alebo mozgu, je postihnutý životne dôležitý orgán /srdcový infarkt alebo mozgová príhoda/.

Medzi ďalšie nežiaduce účinky patria masívne infekcie chlamýdiami a rôznymi hubami, ktoré spôsobujú upchatie vaječovodov, čo môže viesť k sterilite, zvyšujúci výskyt rakoviny prsníka, rakovina krčka maternice, poruchy funkcie pečene, zmeny telesnej hmotnosti, nauzea a zvracanie, bolesti hlavy, bolesti hlavy, migréna, poruchy videnia, zmeny imunitného systému, zmeny nálady, nervozita, vnútorné napätie, depresie. Hormonálne antikoncepcné tablety majú teda vedľajšie účinky, ktoré spôsobujú vážne poškodenie zdravia, väčšinou ich užívajú zdravé ženy.

Na zamyslenie je aj skutočnosť, že mechanizmus účinku týchto tabliet nespočíva len v inhibícii ovulácie, ale v 10% prípadov dochádza k potratu už oplodneného vajíčka. Toto má význam hlavne pre duchovný život. Treba si uvedomiť, že táto pilulka nie je liekom. Sú zriedkavé prípady, kedy je nasadená ako medikament, ale aj v týchto málo prípadoch je otázne, či je to vhodné.

Odstránenie plodnosti je vážnym narušením integrity ženy. Užívanie hormonálnej antikoncepcie je principiálne zamerané proti ľudskému životu, pretože nemožno sledovať správne ciele nesprávnymi prostriedkami. V žiadnom prípade ju **NEODPORUČAM!**

PharmDr. Adriana Dobšovičová

Nebeský Otec - najlepší ekonóm

Chcem sa s vami podeliť o radosť a skúsenosť vypočutej modlitby, ktorú som mala počas mojej tohtoročnej dovolenky. Opäť som ju strávila vo francúzskom pútnickom mestečku Lourdes-Lurdy, keďže cesta autom je dlhá a namáhavá, tak sme prenocovali u známych vo švajčiarskom Lausanne. Je to mladá rodinka s 2 deťmi, otec lekár, mamka doma s deťmi, s ktorými sa poznám už niekoľko rokov a zoznámili sme sa ako dobrovoľníci práve v Lourdes.

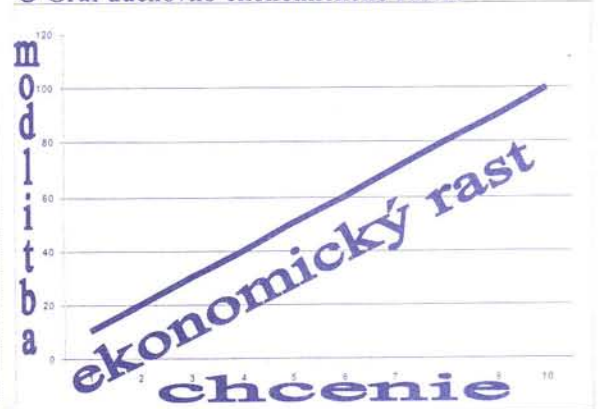
Maminka Monika veľmi ľutovala, že nemôžu ísť - ako rodinka - aj tento rok do Lourdes pomáhať ako dobrovoľníci, pretože sa mali sťahovať na manželovo nové pôsobisko a celkovo nemali dostatok financií na pobyt. Iba, ak by im vrátili peniaze za dovolenku, ktorú si svojho času zaplatili, ale ktorej sa z vážnych dôvodov nezúčastnili. (na vysvetlenie: každý, kto chce v Lourdes pomáhať ako dobrovoľník, si sám hradí všetky výdavky - dopravu, ubytovanie, stravovanie) Keďže Lurdy sú jej srdcová záležitosť a veľmi tam chcela ísť, dokonca si už aj zarezervovali termín pobytu, tak nás prosila o modlitbu. Povedala, že keby im agentúra teraz tie financie poslala, tak majú šancu ísť a nemusia stormovať svoj pobyt v Lourdes.

My sme jej radi vyhovelí a zverili sme túto prosbu Nebeskej Matke a jej Synovi nielen počas pobytu v Lourdes, ale aj potom, keď sme sa vrátili. Onedlho po príchode domov som od nej dostala mail, v ktorom mi s veľkou radosťou oznamovala, že peniažky prišli a do Lúrd pôjdu!

Tým chcem povzbudiť všetkých, ktorí si myslia, že sa modlia a Pán Boh ich modlitby nepočuje... Pán je úžasný!!! Vie presne, kedy nám čo treba, takže netreba zúfať, ale dúfať a dôverovať! On sa vždy postará! „Proste a dostanete...“

dj

© Graf duchovno-ekonomického rastu:

Misijné prázdniny

Keď sa povie slovo misijná väčšine ľudí hneď napadne dobročinná akcia. Áno, je to presne o tom. Ísť niekam, nevedieť kam, ale s vedomím, že idem pomáhať druhým, tam, kam ma Boh posielal. Aj my sa s týmto vedomím stretáme každoročne na misijných prázdninách. Všetci sa tešíme, že sa po roku opäť vidíme. Misijné prázdniny organizujú verbisti a sestry rádu Služobnic Ducha Svätého. Veľmi radi sa stretávame s pátrami Pavlom Hudákom a Ľudom Fejom. Sú na misiách už nejaký ten rôčik, no a vždy, keď sa s nimi rozprávame, sú naplnení pokojom.

Misijné prázdniny sú mimo domova, takže aj my sme takí mali misionári a musíme vycestovať z našich domovov. Ale nám, skalným cestovateľom to vôbec nevádi.

Po príchode a milom zvitani majú účastníci nabitý program až do konca, takže nuda neexistuje. Toto podujatie je celoslovenské a má tri stupne: štart, repete a misijný priateľ. Keby ste prešli všetky tri stupne, spozorujete sami na sebe, ako sa meníte. Misijné prázdniny sú vždy na inom mieste, a keď ste naozaj dobrý, ste zaradený medzi animátorov.

Ľudia, ktorí majú podujatie na starosti, sa tomu naozaj veľmi zodpovedne venujú. Ja som bol na všetkých stupňoch a poviem vám, neľutujem, už som animátor!

Týmto by som chcel všetkých mladých pozvať na misijné prázdniny na budúci rok. Stretnete nových ľudí a je tam fakt super. Po piatich dňoch nikto nechce odísť. Takže, čo dodať? Podťe na misijné prázdniny!

Bližšie informácie môžete získať na www.misijneprazdniny.svd.sk alebo hudak@svd.sk

Pavol Hajiček

Aj takto to vyzerá na misijných prázdninách!

Žabí príklad

Bola raz jedna skupina žabiek... ktoré sa chceli pretekať. Chceli sa dostať na veľmi vysokú vežu. Na atrakciu sa prišlo pozrieť veľmi veľa divákov. Ale z prítomných divákov nikto neveril, že sa niekto z žabiek podarí dostať sa na vrchol veže. Krútili hlavami a hovorili:

„Oh, to je príliš namáhavé!!!“

Nikdy sa im to nepodarí!“

Žabky začali zaostávať...s

výnimkou jednej, ktorá sa

svižne ťahala hore a hore...

Diváci kričali: „Je to príliš únavné!“

Nikto sa tak vysoko nedostane!“

Jedna žabka za druhou to

vzdávali. Len tá jedna išla

vytrvalo ďalej. Vôbec to nechcela

vzdávať! Nakoniec to každý

vzdal, okrem tej jednej žabky,

ktorá sa sama a s obrovskými

ambíciami vyštverala až na

vrchol veže!

Ostatné žabky ale aj diváci chceli vedieť, ako sa

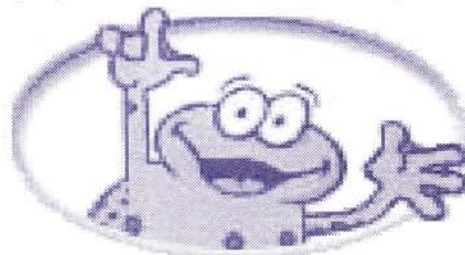
podarilo práve jej to, čo všetci ostatní považovali

za nemožné.

Jeden divák prišiel k žabke a spýtal sa, odkiaľ

vzala toľko sily, aby sa dostala až na samý vrchol.

Vtedy vysvitlo, že...víťazná žabka je HLUCHÁ!!!

Nikdy nepočúvaj tých ľudí, ktorí sú negatívni a pesimistickí, lebo Ti kradnú najkrajšie túžby a sny, ktoré nosíš vo svojej duši!

Vždy myslí na silu slov, lebo všetko, čo počuješ alebo čítaš vplýva na tvoje činy!

Takže: Buď VŽDY OPTIMISTA!

A navyše: Buď jednoducho HLUCHÝ keď Ti niekto povie, že nevieš realizovať svoje sny!

Mysli si: Všetko sa Ti môže podariť, ak to naozaj chceš!

POVZBUDEŇ!

JAZYKOVÉ OKIENKO**MODLITBA SV.****FRANTIŠKA**

Pane Ježišu, urob ma tvorcom pokoja:
Aby som vnášal lásku,
kde panuje nenávisť,
odpuštenie, kde sa
množia urážky,
jednotu, kde vládne
nesvornosť.
Daj, aby som prinášal
pravdu tým, čo blúdia,
vieru tým, čo
pochybujú, nádej tým,
čo si zúfajú,
svetlo tým, čo tápu v
tmách, radosť tým, čo
smútia.

Da, aby som sa snažil
skôr potešovať iných,
než aby mňa
potešovali, skôr
chápať iných,
než aby mňa chápali,
skôr milovať iných,
než aby mňa milovali.

Pretože
len keď dávame,
nádobúdame,
len keď zabúdame na
seba, nachádzame
seba samých, len keď
odpušťame, dostáva
sa nám odpustenia,
len keď odumierame
sebe, povstávame k
večnému životu.
Amen

Škót sa tridsať rokov každý deň modlí,
aby vyhral nejakú cenu v lotérii. Boh sa už na to
nemôže dívať a z nebies zahrmlí: "Synu, kúp si
aspoň jeden žreb!"

Ide misionár po púšti a naraz sa pred ním
objaví lev. Misionár sa začne modliť: "Pane
Bože, daj tomu levovi kresťanské city." Lev sa
postaví na zadné, zopne ruky a modlí sa:
"Ďakujem ti, Pane, za dary, ktoré budem
požívať z tvojich štedrých rúk."

A SIMPLE PRAYER
Lord, make me an
instrument of your
Peace

Where there is
hatred...let me sow
Love.

Where there is
injury.. Pardon.

Where there is
discord... Unity.

Where there is
doubt... Faith.

Where there is
error... Truth.

Where there is
despair... Hope.

Where there is
sadness... Joy.

Where there is
darkness... light.

O Divine Master,
grant that I may not
so much seek:
To be consoled...as
to console.

To be
understood...as to
understand.

To be loved...as to
love.

For:
It is in giving
...that we receive.

It is in
pardoning...
that we are
pardoned.
It is in dying..
that we are born
to Eternal Life.
Amen.

mš

Viete, že?

- ku koncu 19. storočia vznikol v Smoleniciach prvý kultúrny spolok nazývaný „Smolenická beseda“. Združovali sa tu najprv len „maďarsky zmýšľajúci zamestnanci grófa, vtedy sa tento spolok nazýval „kasíno“ a bol umiestnený v grófskom hostinci, ktorý stál na mieste dnešného kláštora. Usporiadávali sa tu čajové večierky a hudobné vystúpenia. Čoskoro sa Smolenické kasíno stalo vyhľadávaným miestom širokého okolia,
- v roku 1892 sa členmi kasína stávajú aj smolenický učiteľ-organista Rafael Hrdina a trstínsky farár Martin Kollár. Neskôr prišiel do kasína – Besedy aj miestny farár Ján Novák, ktorého zásluhou sa začalo v kasíne hovoriť po slovensky. Členmi sa stali aj okolití učitelia, notári, úradníci, statkári,
- po vojne začala Smolenická beseda intenzívnu kultúrnu činnosť. Nacvičovali sa divadelné hry, vznikol spevokol, usporiadávali sa večierky pri hudbe a tanci,
- smolenická mládež nacvičovala divadelné hry, ktoré mali veľký úspech aj napr. v Prahe, kde hrali na hospodárskej výstave. Vodcom mládeže bol miestny farár Ján Novák, nacvičovateľ rôznych podujatí bol staviteľ a cestmajster Karol Škvara,
- smolenická fara sa stala miestom stretnutia mnohých činných Slovákov, umelcov, vlastencov,
- kultúrno-zábavná činnosť Besedy sa po 1. svet. vojne veľmi rozbehla. Chuť a nadšenie do kultúrnej práce boli veľké a bolo ich treba len využiť a udržiavať. Dúfame milí farníci, že aj „Farské dni“ vám podobne spríjemnia chvíle oddychu a tak sa bude naďalej rozvíjať tradícia kultúry v Smoleniciach.

mg

Odišli na večnosť...

Terézia Portášová, rod. Antalová, nar. 30.1.1932, zomrela 29.6.2007, pochovaná v Lošonci,

Benedikt Lašák, nar. 6.7.1936, zomrel 15.7.2007, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi,

Jozef Gombár, nar. 19.4.1931, zomrel 3.8.2007, pochovaný v Smoleniciach.

Uved'ich, Pane, do svojej slávy!

Zosobášili sa...

Ján Repko a Mária Jeleneková, 7.7.2007 v Smolenickej Novej Vsi,
Radoslav Sklenár a Blanka Blažová, 7.7.2007 v Smoleniciach,
Jozef Cíger a Eva Ježovítová, 4.8.2007 v Smoleniciach.

Pane, posväcuj ich lásku!

Pokrstení...

Samuel Roháč, nar.27.5..2007, pokrstený 22.7.2007,
Diana Cígerová, nar. 9.10.2006, pokrstená 4.8.2007.

Veď'ich, Pane, po ceste svätosti!

SMOLENICKÝ POSOL – vydáva Rímskokatolícky farský úrad
Smolenice. NEPREDAJNÉ! Redakčná rada: Patrik Bacigál,
Miroslava Gregušová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Marianna
Šestáková, Ivana Štibraná

Registračné číslo OÚ v Trnave – 1/On/91